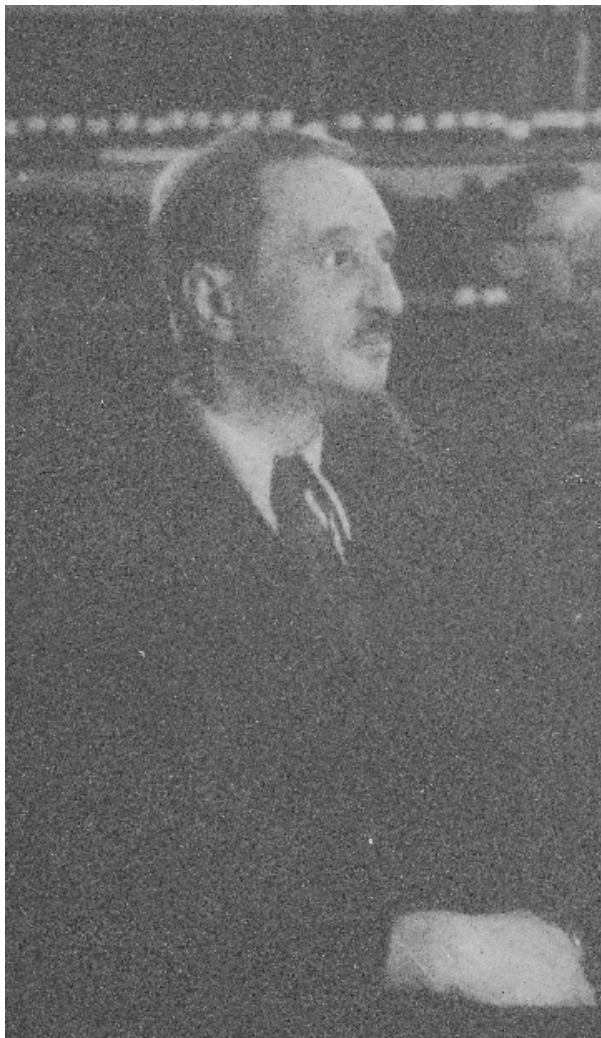

Arnold Stanisław

Data urodzenia: 1895

historyk mediewista, wykładowca akademicki, profesor Uniwersytetu Warszawskiego, dziekan Wydziału Humanistycznego UW (1938–1939), członek Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1937–1938.

Urodził się w Dąbrowie Górniczej. Początkowo był nauczycielem warszawskich szkół średnich oraz pracownikiem Zarządu Archiwów Państwowych (1919–1920). Od 1921 r. został zatrudniony na UW, gdzie w 1938 r. awansował na profesora zwyczajnego. Od 1934 r. kierował na tej uczelni Katedrą Historii Gospodarczej i Geografii Historycznej. Prowadził też zajęcia dydaktyczne dla studentów innych uczelni. Podczas drugiej wojny światowej był zaangażowany w tajne nauczanie. Po zakończeniu wojny powrócił do pracy na UW, kierował też Departamentem Szkół Wyższych i Nauki w Ministerstwie Oświaty (1945–1947), przewodniczył utworzonej w 1952 r. Komisji Badań Dawnej Warszawy oraz był dyrektorem Muzeum Historycznego m. Warszawy (1949–1951). Był członkiem PAN, gdzie pełnił wiele funkcji, m.in. przewodniczącego Komitetu Nauk Historycznych (1958–1965), oraz współpracownikiem Instytutu Historii PAN, którego był wicedyrektorem oraz kierownikiem Zakładu Wydawnictw Źródłowych.

Literatura:

1. *Biogramy uczonych polskich, Część I: Nauki społeczne, z. 1: A-J*, oprac. A. Śródka, P. Szczawiński, Wrocław 1983, s. 47–51.
2. Keckova A., *Stanisław Arnold*, [w:] *Historycy warszawscy ostatnich dwóch stuleci*, red. A. Gieysztor, J. Maternicki, H. Samsonowicz, Warszawa 1986, s. 327–336.
3. Brzeziński S., Fudalej K., *Pracownicy naukowo-dydaktyczni Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego 1930–2010. Słownik biograficzny*, Warszawa 2012, s. 20.

Agnieszka Wałęga